

MINISTERSTVO VNITRA

ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

nám. Hrdinů 1635/4, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-335/835.3/2-2010

Praha dne 13.06.2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podařil _____ (dále jen „žadatel“ nebo „jmenovaný“) _____ státní občan Pákistánské islámské republiky, trvale bytem

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se nevyhovuje.

Odůvodnění

Jmenovaný podal žádost o udělení státního občanství České republiky (dále i „ČR“) prostřednictvím Úřadu městského obvodu Plzeň 3 dne 31.05.2013. Trvalý pobyt na území ČR mu byl povolen dne 8.09.1995. Ministerstvo vnitra (dále i „MV“) zahájilo správní řízení o jeho žádosti dne 28.06.2013. 18,5

Žadatel byl usnesením MV ze dne 29.08.2013 o přerušení řízení o jeho žádosti na dobu 30 dnů, v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), informován o tom, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 28.06.2013 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení ve věci jeho žádosti o udělení státního občanství ČR. Byl poučen, že podle § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko až do vydání rozhodnutí, a dále že si podle § 33 správního řádu může zvolit zmocněnce. Jmenovaný pak byl uvedeným usnesením požádán o předložení konkrétních dokladů a podání informací, jež dané usnesení přesně specifikovalo.

Dne 27.09.2013 MV obdrželo podání žadatele s přílohami, jímž na předmětné usnesení reagoval.

Ministerstvo vnitra po prostudování dokladů ve spisu dospělo k závěru, že jmenovanému je třeba dát příležitost, aby se mohl ústně vyjádřit k určitým

skutečností za účelem zjištění stavu věci, o němž nebudou pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Proto správní orgán usnesením ze dne 10.01.2014 řízení o jeho žádosti o státní občanství znovu přerušil, resp. jej předvolal na den 27.01.2014 za tímto účelem.

Stanoveného dne se žadatel na Ministerstvo vnitra dostavil a jeho žádost o udělení státního občanství s ním byla projednána. Z tohoto projednání předmětné žádosti dne 27.01.2014 byl pořízen protokol, jehož jedna kopie mu po jeho podepsání byla vydána (dále jen „protokol“).

Správní orgán pak na základě zjištění všech skutečností rozhodných pro objektivní rozhodnutí ve věci (popis viz dále) dospěl k závěru, že žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky nevyhoví.

MV předně připomíná, že dne 1.01.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů. Podle § 74 tohoto zákona řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se však již od nabytí účinnosti citovaného zákona pro udělení státního občanství ČR nevyžaduje. Ministerstvo vnitra proto při posuzování dané žádosti postupovalo podle shora zmíněného zákona č. 40/1993 Sb. s tím, že u žadatele v době vydání rozhodnutí již nebylo posuzováno splnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. b) tohoto zákona (dále opět „zákon o státním občanství“).

K tomu se podává, že žadatel, který je držitelem cestovního pasu č. UQ0156651 platného od 19.09.2012 do 19.09.2017, je držitelem průkazu povolení k trvalému pobytu č. 000112045 s platností do 18.02.2018. Jde již o druhou žádost o udělení státního občanství. Předchozí žádost byla pravomocně zamítnuta ke dni 4.08.2010. Žadatel tehdy vedle nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství hradil špatně i zálohy zdravotního pojištění a nesplnil tak ani podmínku dle § 7 odst. 1 písm. e) téhož zákona. Jmenovaný do ČR přicestoval v roce 1994. Dne 4.12.1994 uzavřel manželství se státní občankou České republiky, přibližně o 18 let starší. Dne 8.09.1995 se jmenovanému podařilo získat povolení k trvalému pobytu. Manželství bylo rozvedeno v roce 1998. Bývalá manželka dle odůvodnění rozsudku o rozvodu sdělila, že manželé ve společné domácnosti nikdy nežili, nevedli žádný intimní život a společně nehosподаřili. Žadatel v každém případě nejpozději v roce 1996 odcestoval za prací do Německa. Po rozvodu odcestoval do Spojeného království. Mezitím dne 20.10.2001 uzavřel v Pákistánu druhé manželství. Manželka žije v Rawalpindi v Pákistánu a do ČR necestuje. V roce 2003 po smrti matky odcestoval do Pákistánu, odkud se vrátil do České republiky někdy v roce 2006. Žadatel již v době minulé žádosti o státní občanství pracoval v T ČR a.s. jako prodavač. Na této pozici setrvává doposud. Jmenovaný od 1.03.2011 bydlí v bytové jednotce, jejímž vlastníkem je firma _____ spol. s r.o., a kterou v době podání žádosti sdílel s jiným cizincem.

Pokud jde o stanoviska příslušných orgánů, Úřad městského obvodu Plzeň 3 doporučuje jmenovanému po splnění všech podmínek zákona o státním občanství žádosti vyhovět. Odbor cizinecké policie Plzeň (dále jen „OCP“) k žádosti uvedl, že udělení státního občanství lze jmenovanému doporučit.

Ministerstvo vnitřně poté zkoumalo, zda žadatel splňuje podmínky plynoucí z ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, z něhož plyne, že státní občanství České republiky lze udělit fyzické osobě, která splňuje podmínky v něm výslovně uvedené. Dále předmětný zákon stanoví taxativně vymezené důvody pro jejich případné prominutí, zakotvené v jeho § 11.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona se požaduje, aby ke dni podání žádosti o udělení občanství měl žadatel nejméně pět let trvalého pobytu na území ČR, kde se po tuto dobu i převážně zdržuje. Jmenovanému byl trvalý pobyt povolen dne 8.09.1995. O státní občanství požádal dne 31.05.2013, tj. jednoznačně po více než pěti letech po jeho povolení. Nejpozději v roce 1996 však žadatel odcestoval do Německa a do České republiky se natrvalo vrátil až v roce 2006, po deseti letech. Z celkové doby po povolení trvalého pobytu se tak na území ČR zdržuje cca osm let. Nicméně v posledních pěti letech pobývá nepřetržitě v ČR. Ministerstvo vnitřně tak dospělo k závěru, že podmínku dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství splňuje.

Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona lze na žádost udělit státní občanství fyzické osobě, pokud nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Z výpisu z Rejstříku trestů ČR, který byl pořízen dne 1.07.2013, plyne, že žadatel v něm nemá žádný záznam a rozhodující orgán proto konstatoval, že i tuto podmínku splňuje.

Stejně je tomu s podmínkou dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona, neboť záznam o pohovoru ze dne 31.05.2013 potvrdil, že jmenovaný prokázal znalost českého jazyka před KÚÚK v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou MŠMT č. 137/1993 Sb., v platném znění, a tuto podmínku tak rovněž splňuje.

Ministerstvo vnitřně se dále zabývalo otázkou, zda žadatel plní povinnosti týkající se dodržování pobytového režimu a povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně odvody a poplatky, tedy zda splňuje podmínku dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Jmenovaný předložil potvrzení Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 25.04.2013, které potvrdilo neexistenci jeho daňových nedoplatků vůči orgánům Finanční správy České republiky ke dni 22.04.2013. Z potvrzení OSSZ Plzeň vyplynula jeho bezdlužnost na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ke dni 12.04.2013. Jmenovanému byla minulá žádost o státní občanství mj. zamítnuta pro vady v placení zdravotního pojištění. Z hlediska celkového vyznění plnění této povinnosti od data povolení trvalého pobytu je evidentní, že jmenovaný zálohy zdravotního pojištění nehradil v souladu s příslušným právním předpisem. Je sice pravdou, že všechna vytýkaná pochybení žadatele na tomto úseku časově spadají do období minulých žádostí o státní občanství, avšak po nástupu žadatele u firmy ČR a.s. povinnost strhávat platby zdravotního pojištění z jeho mzdy přešla na zaměstnavatele a u jmenovaného se nedostatky v placení záloh již neobjevují. To ovšem nelze považovat za zásluhu žadatele, neboť skutečností zůstává, že v době, kdy měl osobně plnit své povinnosti stran zdravotního pojištění, tak nečinil.

Jak výše uvedeno, stanovisko OCP k žadateli bylo kladné a není z něj patrné žádné pochybení proti pobytovému režimu jmenovaného. Nicméně z dokumentů ve spise vyplynulo, že jmenovaný se dne 1.03.2011 odstěhoval na výše uvedenou adresu trvalého pobytu, aniž o tom uvědomil Odbor azylové a migrační politiky MV. OCP jej proto ve svém stanovisku ze dne 25.06.2013 k žádosti o státní občanství stále vedl jako osobu bydlící na adrese _____ kterou žadatel uváděl i v žádosti o státní občanství a v souvztažném dotazníku. Žadatel ve svém vyjádření doručeném Ministerstvu vnitra dne 27.09.2013 přiznal, že nevěděl, že musí o této změně někoho informovat. Jmenovaný tak dlouhodobě porušoval ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v úplném znění (dále jen „pobytový zákon“), přičemž, jak uvedeno výše, neplnil řádně ani povinnosti související s povinným zdravotním pojištěním, a podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství tak nesplňuje.

Nesplnění této podmínky lze prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství jen v případech hodných zvláštního zřetele. K tomu je třeba připomenout, že na udělení státního občanství není právní nárok, a to ani v případě, že žadatel splňuje všechny podmínky zákona, což však není tento případ. Předně je třeba zdůraznit, že neznalost pobytového zákona žadatelem není důvodem k tomu, aby jeho případ byl posuzován hodným zvláštního zřetele, byť je sympatické, že se jmenovaný neuchyloval k různým fabulacím. Dalším důvodem nevyužití dané možnosti Ministerstvem vnitra je netransparentnost žadatelových příjmů. Ten doložil, že v roce 2011 činil měsíční nájem za bydlení 5.000,- Kč. Sdílí-li byt společně s dalším cizincem, připadá na něj měsíční částka ve výši 2.500,- Kč. Žadatelova čistá mzda na pokladně zmíněného obchodního domu dosahuje cca 9.500,- Kč měsíčně. Po odečtení nájmu mu zbývá sedm tisíc Kč na měsíc. Ačkoliv z této částky lze jen těžko hradit veškeré životní náklady, žadatel žádné další příjmy nepřiznává. S tím souvisí i další důvod nepříznivý pro žádost jmenovaného. Jeho pákistánská manželka, která do České republiky nejezdí, dle protokolu již dvakrát požádala o vstupní vízum na Zastupitelském úřadu ČR v Islámábádu, ale nikdy jí nebylo uděleno. MV je toho názoru, že dokud jí nebude umožněn vstup do České republiky, nelze z důvodu respektování principu jednotného státního občanství žadateli státní občanství udělit.

Ministerstvo vnitra na základě všech výše uvedených skutečností rozhodlo o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství ČR způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a státní občanství České republiky mu neudělilo.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy